

కొన్ని కథలు కావ్యం

ప్రసాద్

ప్రెస్బిటేరియన్ కారుని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు ప్రసాద్.

అంత డబ్బెలా వస్తుందిప్పుడు? నాలుగు రోజుల కాంపే అందులోనూ తన ఫీచర్ గారు కూడా వస్తున్నారు ఆ నాలుగు జింజు కనీసంగా పాతిక రూపాయలు కావాలే వెళ్ళడం మానుకుండా మనుకున్నా వీలుపడదు! లా ముఖ్యమైన కాంప్! అందులో డివిజన్ లో ప్లీస్ నుండి ఉత్తరం వచ్చింది!

అలా అని వాళ్ళేమన్నా అద్యాన్స్ ఇస్తారా? గాల్ఫ్ లేపు సొమ్మంటారు!

నువ్వు చచ్చినానరే కానీ, కాంపు మాత్రం పునివరి అని కూడా అంటారు!

దీర్ఘంగా నిల్చుర్చాడు ప్రసాద్

పోనీ పోనం గవర్నమెంటు రూల్స్, రెగ్యులేషన్స్ బోలెడుంటాయి డబ్బు లివ్వడానికి కానీ, ఆనంద్ గాడికేమొచ్చింది?!

వారం రోజులలో ఇచ్చేస్తాను అని తీసుకున్నాడు సిగితే ఇదిగో అన్నాడు, అదుగో అన్నాడు ఇంత కూ ఇచ్చలేదు

అక్క అబద్ధాలాడాడు! వెధవ అబద్ధాలూ కావూ! అబద్ధం చెప్పినా నమ్మేటట్టుండాలి! ఆఫీసర్ నడిగాడట, అందులో అర్ధరాత్రి

ట రూమ్ నుండి మైలు దూరం నడిచివచ్చి ద్రపోతున్న ఆఫీసర్ ను లేపి మరీ అడిగాడట!

అమ్మ! ఎలాంటి కోత కోశాడు?!

వీడికా అంత డైర్యం?!

“నరే! నిన్నటివరకూ తప్పించుకున్నాడు, ఇవేళా తప్పించుకుంటాడో చూస్తాను!”

వాడి అంతు ఇవాలే తేలుకుంటాను!

వాడి డోక్టర్ నింది, డోలుకట్టి ఆసైన ముడమా వాయిస్తాను వాడిముందే .

కనిగా పెదవులు దిగుట్టి, తోటి సూపర్ జర్ ఆనంద్ గురించి అనుకున్నాడు ప్రసాద్

ప్రసాద్ తెలుగువాడు ఉద్యోగం ఉన్న రాష్ట్రంలో రక్క, ఉత్తర హిందూస్థానంలో ఉన్న ఆ రాష్ట్రా, తరలి వెళ్ళాడు.

ఆనంద్ ఫలనా, ఆ రాష్ట్రానికే చెందినవాడు. ప్రసాద్ ఆ ఆఫీసులోచేరి ఇంకా మూడు రులు నిండలేదు!

కానీ విద్యుక్తధర్మం వెరవేర్చడం కోసం ఉద్యోగంలో చేరిన మరుసటి రోజునుంచే ఒక జిల్లా అంతటా పర్యటింప వారంభించాడు కాంపులు సుకుని.

“అయినా నేనంటే ఏళ్ళ కెండు కంత ఇది?” సుకున్నాడు ప్రసాద్

అతను ఆఫీసులో చేరటానికి వచ్చిన రోజున పు గండ్రగోళం చెలరేగటానికి కారకుడయ్యాడు ప్రసాద్!

జాయిన్ వాల్చిన రోజున దర్జాగా ఆఫీసులో చేరినవాడు ప్రసాద్, తను చేరవలసిన ఆఫీస్ నేను నిర్దారణ చేసుకున్న తర్వాత.

ఎదురుగా కుర్చీలో కూచుని కిళ్ళి నములుతూ, ర్దు నిమిలిత నేత్రుడై కూర్చున్న ఒక యువడు ఆ అతికిడి విగననే కళ్ళు తెరిచాడు

తనుకేం పట్టనట్టు, మూలనున్న బదారు

గురు కుర్రవాళ్ళు, వాళ్ళ మానాన వాళ్ళు పని చేసుకుంటున్నారు

ఆ యువకుడిని ‘విప్’ చేశాడు ప్రసాద్— ఇంగ్లీష్ లో.

ప్రతి నమస్కారంచేసి ప్రశ్నార్థకంగా మాశాదా యువకుడు

ఇంగ్లీషులో దడ దడా ప్రారంభించాడు ప్రసాద్!

“నా పేరు ప్రసాద్. ఆంగ్లప్రదేశ్ నుండి వచ్చాను నా కిక్కడ ఉద్యోగం దొరికింది చేరటానికి వచ్చా నిప్పుడు” అన్నాడు రెండు చేతులూ జేబులో పెట్టుకుని.

ఆ మాటలను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నా దతను, ఏగా దిగా ప్రసాద్ వంక చూస్తూ.

ఈలోగా చుట్టూ కలియచూశాడు ప్రసాద్.

పని చేసుకుంటున్న వాళ్ళందరూ తలెత్తి ఇతనివంకే చూస్తున్నారు!

వాళ్ళ తలపైగా కన్నుస్తున్న నేవో బోర్డల వంకకుచూసే, వాళ్ళందరూ క్లర్కు అని గ్రహించాడు ప్రసాద్.

“ఈ క్లర్కుళ్ళులో నాకేం పని” అనుకున్నాడు ప్రసాద్, వాళ్ళ నెలా పలుకరించాలో తోచక! ఆ తర్వాత ఎదురుగా, గోడపైన బోర్డు

చూశాడు

“నదాశివరావ్ గోపాల్ రావ్.. .”

“నక డివిజన్ లో క్లర్కు” అని పేరు, పదవి కూడా కనిపించాయి

అబ్బో యవ్. డి. సీ నే! ఐతే కనిపించ గ్రాడ్యుయేట్ అయినా అవాలి!

ఐతే ఇదేమిటి చెప్పా? నా మాటల నర్థం చేసుకుంటానికి ఇంతసేపు చేశాడు? తన ఇంగ్లీష్ అంత గొప్పగా ఉంది కాబోలు! లేక ఎవడురా వీడు? ఇంత దర్జాగా నిలబడ్డాడు, వీడితో మాట్లాడేదేమిటి సొమ్మనుకుంటున్నాడా?” అనుకున్నాడు యిరవై ఏళ్ళ ప్రసాద్.

ఇంతలో నదాశివరావ్..... ఇత్యాదిగా పేర్లు కలిగి వున్న యువకుడు.

“దు యు వో తోకల్ లాంగ్వేజ్” అని అడిగాడు

“ఉహూ!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“హిందీ?” ప్రశ్నార్థకంగా అడిగాడు నదాశివరావ్

“ఫోడా ఫోడా” (కొద్ది కొద్దిగా) అన్నాడు ప్రసాద్ తన హిందీత్యమంతా ఉపయోగించి,

“ఏళ్ళకు ఇంగ్లీష్ రాదు! మీరెలా ఉద్యోగం చేస్తారు?” అన్నా దతను

“హానో! ఆమాత్రం చెయ్యలేనుటా” అనుకుని, తేలిగ్గా నవ్వేశాడు ప్రసాద్

“నరే! మీ పేరేమిటి?” అన్నా దతను.

“ప్రసాద్” అన్నాడు ప్రసాద్ మహా తీవిగా తలెత్తి

అతను కొర కొరా చూసి, “మీ ఇంటిపేరు కాదు నే నడుగుతున్నది! మీ పేరు” అన్నాడు తీవ్రంగా

ఉత్తర హిందూ దేశమంతటా ఇంటిపేరు తోనే పిలవుకుంటారు.

“నాపేరే చెప్తున్నది” అంతన్నా తీవ్రంగా అన్నాడు ప్రసాద్

“ఐతే మీ ఇంటిపేరుంటా?” విచిత్రమైన జంతువును చూసినట్లు చూస్తూ, బోలె డాభ్యుం ప్రకటించాడు నదాశివరావ్

అది చెప్పాడు ప్రసాద్ అంతటితో ఆగకుండా తను పేర్లకూ, వాళ్ళ పేర్లకూ ఉండే తేడా కూడా చెప్పేశాడు మళ్ళీ మళ్ళీ ఏ మడుగుతాడులే అని జాలి పడుతూ!

అతని కీ వార్త ఎవరితోనన్నా చెప్పకపోతే కడు పుబ్లిసోతుందేమో నన్నించినట్టుంది—

“విజయ్! ఉన్ కా సర్ నేమే పహలా ఆతీపై!” అన్నాడు, మూలనున్న ఒక కుర్రవాడితో, గార బట్టిన పదహారు పళ్ళను మాత్రం బయటకు తీసి

“హిష్టాహిష్టా” అంటూ నవ్వాడు ఫలానా విజయ్!

నిముషాలమీద ఆ వార్త, ఆఫీస్ అంతటా ఒకరినుండి మరొకరివద్దకు రాకెటెలా దూసుకు పోయింది

ఆ వార్త తెలియగానే, ఒక్కొక్కడూ వచ్చి తోంగి చూస్తున్నాడు!

ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోవాలనే ఆతురతతో “కోస్” అంటున్నారు

వినుగు లేకుండా వీళ్ళు చెప్పున్నారు “తేలుంక వాలా” అని!

మండిపడ్డాడు ప్రసాద్!

“తువ్కు మాలువ్ నై హై క్యా? మేరా మదర్ టంగ్ తెలుగుపై! తెలుగునై” అన్నాడు.

కఠినంగా (నీకు తెలియదా? నా మాతృభాష తెలుగు, తెలుంగుకాదు)

ఒక్కొక్కణం తెల్లబోయా దతను.

“క్యా క్యా!” దీర్ఘలు వినిపించినయే మూల నుండి!

“తెలుగుట! తెలుంగుకాదట” బదులిచ్చాడు నదాశివరావ్

కొద్ది సేపట్లో ఆ కలకలం అణిగింది

“ఆఫీసర్ లేదా?” అన్నాడు ప్రసాద్! ఉంటే నువ్విలా ఎందుకు కూర్చుంటావులే అనుకుంటూ.

“నో! హి విత్ కేవ్ ఇన్ హో అవర్” అన్నా దతను నవ్వుతూ

“అబ్బో! అమ్మ! చంపావు కదరా నాయనా జనానీ కాన్సి!” అనుకుని, “అహో! ఆంగ్ల భాషా! నీకెంత గతి వట్టింది తల్లి” అని వాపోయాడు ప్రసాద్

కొంతసేపు తరువాత తప్పిరిల్లి,

“మిస్టర్, మీరేం చదివారు?” మృదువుగా అడిగాడు ప్రసాద్

“ప్రె యూ సీ పాస్ ఆయ్యాను” సగర్వంగా బదు లిచ్చా దతను

“ఓహో! బాగుంది వెరి నైన్” అన్నాడు ప్రసాద్

“మిర” అన్నాదతను

“బి యస్సీ సగంలో అపి, డిప్లొమా పాస్సె నాను” ముక్తనరిగా చెప్పాడు ప్రసాద్

“అక్కడ మీకు ఉద్యోగం దొరకలేదా? ఇక్కడ కొచ్చారు” అన్నా దతను సరీగా కూర్చుని

“అబ్బే అది కాదంటి! మీ రాష్ట్రాన్ని కొద్దిగా ఉద్ధరింపమని వచ్చాను” తన విట్టుకు తనే పెద్దగా కనుతూ అన్నాడు ప్రసాద్,

కాలా చూడడం

జలకం, గున గునలు వ్యాంగినయే చుట్టూ తా, ఇంతలో అఫీసర్ గా రోచ్చారు నదానివారి ప్రసాదను వెంట వెళ్ళు అఫీసర్ కి తెలియబరిచి "ఇతను మన రాష్ట్రాన్ని ఉద్ధరించడానికి వచ్చాడట" అన్నాడు.

విన్నగా వచ్చాడు ప్రసాద పగలబడి వచ్చేవాడు అఫీసర్ కి తెల్లబోయాడు నదానివారి!!

కామనింగ్ రిపోర్టు ఇచ్చిన తర్వాత ఆ ఉప మండలం క్రిందనున్న రెండు జిల్లాలలో—ఆ ఎట్టణం ఉన్న జిల్లా కాక రెండవ జిల్లా ప్రసాద కుప్పించా తాయన.

అయనకు నుమారు ముప్పై అయిదేళ్ళుంటాయి. అయినా దివ్యమానే సాస్తి య్యాడు.

"ఏకేమైదా నందేవో తోస్తే వస్తుడుటానికి తిందేహించకు! ఏ తెల్లప్పుడూ నేను నదాయ తడతాను" అన్నా దాయన, పైల్లు వచ్చుచుంటూ అయన కళ్ళల్లో కిప్పించే మంచినాపుర్ణం తోసుకుని నంబరపడిపోయాడు ప్రసాద

మొదట్లో తా తిప్పి, తర్వాత అందరూ అతనికి నవోయివచ్చారు. ఈ అనందకృతు త్వు!

"నరేకానీ ఈ కాంపెలా పూర్తయింటున్నా?" అ అలోచనలో ముంచి తేరుకు అనుకున్నాడు ప్రసాద

మొదట్లో ఒంటరిగానే వెళ్ళేవాడు, ఇప్పుడు మాత్రం ఈయనతోడు వస్తున్నాడు వ్యంథ కాల్లో ఆ కాంపెలు కారణం—

ఇద్దరు ముఖ్యులకు లోనున్నారక్కడకు, దేనికే ప్రారంభోత్సవం చెయ్యడానికి వారికైతే లెస్ట్ హావుస్ సరిపోతుంది కానీ వారి పెక్రటరీలు, మొదలైన వారికి? పూరమో చాలా చిన్నది వారికి బన కలిగించడానికి ఏలేని స్థితిలోఉంది తప్పనిసరిగా డేరాలు వెయ్యాలి సాచ్చింది అదంతా ఇంకో డిపార్ట్ మెంట్ వాళ్ళు మాను కున్నారు.

అఫీసర్ తో కాంవర్ కి

ఆ డేరాలకు పెంపొరరి లైటింగ్ ఇవ్వాలి అదేవో చేస్తాడు బాగానే ఉంది. అక్కడ ఉండాలి న మూడు రోజుల అంప్యే?!

ఏట్టూర్చాడు, బారెడు పొడుగున ప్రసాద. డబ్బు లేవనే బాధకొద్దీ.

అనలు తనవద్ద డబ్బులుండేవీ!

కానీ ఈ ఆనంద్ వారం రోజుల క్రితం డబ్బు అడిగాడు ఇంకోకతనికోసం. అతను తిరిగి రెండు నెలల్లో ఇచ్చాడట! "ఉన్నాయికానీ నా కింకో వారంకో పెద్ద కాంవర్ ఉంది" అన్నాడు ప్రసాద.

అమాట విగనవే వాళ్ళిద్దరూ ఏదో మాట్లాడు కున్నారు, హిందీలో

ఒకటి రెండు మాట అర్థం అయినా, వాళ్ళు చెప్పుకొనే డేమిట్ అంతు పట్టలేదు. ప్రసాదకు. కాస్పెనటికి ఆనంద్ వచ్చా తతని వద్దకు.

"మాడు ప్రసాద! నవ్వా డబ్బు ఇతని కిచ్చేయ్య మన అఫీసర్ వదిలి, కాంవనాటికి సర్వేస్తాం" అన్నాడు.

'నరే ఇంతులో పోయి డేమిటిలే!' అనుకుంది డబ్బు ఇచ్చేవాడు ప్రసాద.

విన్నా మొన్నా కూడా అను ఆనంద్ వదిగాడు డబ్బు విషయమ్మి.

ఇదిగో అఫీసర్ వరుగుతా నన్నాడు, ఇదిగో అడిగితా నన్నాడు, అడిగితే అయన కాస్తా గమన్నా డన్నాడు, ఇంకేదో అనువరమైతే వెతలంతా అన్నాడు

కానీ అనువరమైన డబ్బువచ్చే!

విన్న పొద్దున వాళ్ళ రూమ్ కిళ్ళి అడిగితే "రాత్రి వెళ్ళి అఫీసరు వదిగాను నే వెళ్ళేవరికి నిద్ర పోతున్నా దాయన, బనా లేవీ అడిగాను లేవన్నాడు ఇంక నన్నేం చెయ్యమంటాన్" అన్నాడు

"ఇలా అంటున్నావని యే మనుకోకు ఆనంద్, ఎలాగైనా నరే, ఎక్కడైనా నరే, మన్నే మానీ తిరాలి" అని వచ్చేవాడు తను

మొండివెయ్యి మానదా మనుకుంటున్నాడనీ మా! తనా వడవిచ్చేది?

"కృష్ణకుమారో" కేక వినిపించిందాఫీసర్ గాతి యాస్కో ముడి.

అనలు పేరు కృష్ణప్రసాద అయినా అపేరుతో అఫీసర్ తప్పి పిలవదు.

"యస్సార్" అంటూ తోసలకు దూసుకు పోయాడు ప్రసాద

"నెళ్ళడానికి తయారుగా ఉన్నావా?" అన్నా దాయన.

"యస్సార్" అన్నాడు ప్రసాద.

"ఇంకో అదగంటలో బయలుదేరదాం! అన్నట్టు మనకు సామాను తక్కువోతుండేమానే" అన్నా దాయన.

"బాను పో! తక్కువైనా, కాకపోయినా, కొంత దగ్గర ఉంటే మంచిది కద సార! వెళ్ళే దారిలో మన కంట్రాక్టరువద్ద తీసుకోవడామంజీ" అన్నాడు ప్రసాద.

"ఏమేం కానాలో ముందే పోవోమీ వెళ్ళు. త్వరగా మన లోజ్ కారుపై నర్దించు" అన్నా దాయన.

"యస్సార్" అంటూ అనిపోయాడు.

ప్రక్కార్థకంగా కూడా దాయన.

"ఆనంద్ మిమ్ముల్ని డబ్బు అడిగాడా?" అని గుతూ అన్నాడు ప్రసాద.

"వస్తుడు?"

"మొన్న రాత్రి అడిగానని చెప్పాడు" అన్నాడు ప్రసాద

"లేదు! ఏం కథ?"

"వారంరోజుల క్రితం తీసుకున్నాడుసారీ, కాంపెలు వెళ్ళేటప్పుడు యిస్తానని ఇంతవరకూ యివ్వలేదు నావద్ద డబ్బులు లేవు!" అన్నా దాయన ఏమంటాడోనని భయపడుతూ ప్రసాద.

"డబ్బులకోసం బెంగుడకు! అతని కింకెప్పుడూ యివ్వకు" అన్నా దాయన.

"తాంకూర్ పో! అలాగే" అంటూ బయట వచ్చాడు ప్రసాద.

"హలో ప్రసాద గుడ్ మార్నింగ్" తం 45° డిగ్రీలు ప్రక్కకు తిప్పి, సూటిగా ప్రసాదే వంకకే మానూ ప్రవేశించా దానంద్.

"గుడ్ మార్నింగ్" ముక్తవరిగా అని "డబ్బు లేవి?" అన్నాడు ప్రసాద.

వది రూపాయ తిచ్చాడు ప్రసాదకు "అన్నట్టు మీకు సామాను సరిపోతుందా?" అంటూ ఆనంద్.

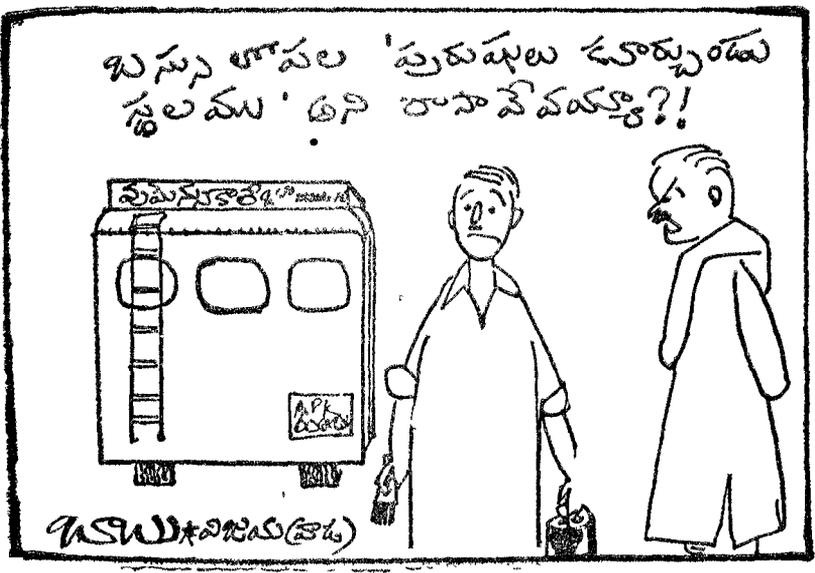
"ఉహా! కంట్రాక్టరువద్ద తీసుకుంటా అ దారిలో నరేవాని, ఈ కాంపెలు వది రూపాయలు సరి పోతాయా?" అన్నాడు ప్రసాద

"ఉహా! కంట్రాక్టరుకు నేను పోవే చేశాను. ఏ కింకో వదిపాను యిస్తాడు మొత్తం పాతికా అతనికి ఏవే జీతాల్లో యిచ్చేయ్య" అన్నా దానంద్.

నిర్ణాంతపోయాడు ప్రసాద

తేరుకుని, "అదేమిటి, నువ్వే యివ్వాలి నాకు పాతిక రూపాయలూ" అన్నాడు ప్రసాద.

"నువ్వెవరికైతే డబ్బులిచ్చావో అతనే కిస్తాడు! అది మీ లెక్క నాకేం తెలియదు" అన్నా దానంద్. కోసం పసాచావి కంటింది ప్రసాదకు

"అసేందో! ఆ దబ్బు నువ్వే యిచ్చితిరా! నువ్వే పొన్నావు! కంట్రాక్టునువ్వే నేను తీసుకునే పోను కానీ, యీ పది కానీ, అతనికే నే నివ్వను! న్వే చూసుకో ఆ .." వస్తున్న అసేందరు గానీ కోపాన్ని, మాటలని దిగమింగాడు ప్రసాద్ తోపలకు వెళ్ళాడు అసేంద్.

* * *

"బయలుదేరుదాం" అంటూ డ్రైవింగ్ సీట్ గొప్పన్నా దాయన. వాళ్ళిద్దర్నీ, మరో యిద్దరు వైర్ మన్లని గొనుకుంటూ కారు దొడుచుకుంది దారిలో కంట్రాక్టరు వద్ద కారు బాపి ఇవ్వడం. వరుగవుతుంటూ వచ్చాడా కంట్రాక్టరు "పనుస్తే సాహెబ్! ననుస్కార్ ఛోటా సాహెబ్!" అంటూ.

తోపలకు తోయిన తర్వాత, సామా విచ్చాడు, తిమ్మ రాసుకున్నాడు, కానీ దబ్బు తివ్వడే! ఇంతలో అసేంద్ వసిన మరో వైర్ మన్ క్రుండరికే వచ్చాడు, మరో పనిమీద "ఫుండరికే, అసేంద్ నిజంగా ఫాస్ చేశాడా?" అన్నాడు ప్రసాద్ హిందిని బాసించేస్తూ. "చేశాడు సాహెబ్" అన్నాడు ఫుండరికే "మర యితను ఇచ్చివ్వలేదే!" అన్నాడు ప్రసాద్.

తెల్లబోయా దలను "యివ్వలేదా?" అంటూ, విద్ చేప్పబోయాడు ప్రసాద్ "కృష్ణకుమార్!" తేక వినిపించింది, కారు తోపలమండే వరుగిచ్చాడు ప్రసాద్.

పట్టణం దాటిత తర్వాత స్వీడోమీటరులో ముల్ల నలభై ఐదు—యాభై మధ్య తిరుగ వారం తిరిగింది "మిస్టర్ కృష్ణ.. నీవే రేమిటి? కృష్ణ... కృష్ణ మూర్తి సీగరెట్" అన్నా దాయన దాన్ బోర్డులోమంది టిమ్మ తీసి యిచ్చాడు ప్రసాద్.

"యూటూ!" అంటూ సీగరెట్ వెలిగించు తున్నాడాయన. "థాంక్యూసార్" అంటూ తమా అపనే చేశాడు ప్రసాద్ "కృష్ణారా! ఏమన్నాడసేంద్?" అసేంద్ అడు అసేంద్

దిగింది చెప్పాడు ప్రసాద్. "అసేంద్ తావ్ ది బిగ్గెస్ట్ ఫూల్ యిప్పువర్ అసేంద్ అతని వెప్పుడూ నమ్మకు నాకు నంప త్తరం అనుభవం ఉండతంత" అన్నాడాయన కప్పుతూ. ముసీముసీగా నవ్వాడు ప్రసాద్

"ఇతను నిజంగానే ఎగ్ క్లెటట్టున్నాడే" పళ్ళు కొరుక్కుంటూ అనుకున్నాడు ప్రసాద్ "ఎంత నాలకమాడాడు? చివరకు మొండి చేయ్యి చూపించాడుగా" ప్రసాద్ కళ్ళెర్ర బడాయి "ఎలా అతని తిక్క కుదర్చడం? అడుగుదా మన్నా దాటి వచ్చేశానే!" "కృష్ణ ప్రసాద్" అని పిలవ దాఫీసర్,

"తనా జన్మ తరియించేక! అసేందరు పేరు పెట్టి పిలవాడు" బోలెడు అసేందన్నూ, ఆయన వైపుకు తిరిగాడు ప్రసాద్.

"కృష్ణకుమార్! మీకు పెళ్ళయిందా?" అన్నా దాయన. "వీరసంవిపోయాడు ప్రసాద్" "తున్నున ఎగుర గొట్టాడే నా ఆసందాస్తుంతా!" అనుకున్నాడు.

"ఇంకా లేరుసార్! ఐనా ఇప్పుడే, ఏం తొందర పార పెళ్ళికి?" సిగ్గు పడుతూ అన్నాడు ప్రసాద్ "నీ కెవ్వేళ్ళు?" అన్నాడాయన

"ఇంకో పది రోజుల్లో యిరవయే నిండి, యిర వయే ఒకటి ముందరి సారె" అన్నాడు ప్రసాద్ "నాకు ఏ వయస్సులో మొదటి కూతురు పుట్టింది తెలుసా!" పగర్వంగా అన్నాడాయన "మీ చదువు త్వరగా పూర్తయి ఉంటుంది" అన్నాడు ప్రసాద్.

"నింకాడు! అప్పటికే నే నింకా పై నలియర తోనే ఉన్నాను" అన్నా దాయన "ఓహో! బాగుంది" మన్నాడు ప్రసాద్.

#####

పంతులమ్మ: "ఆవుపాలకన్న తల్లి పాలు శ్రేష్టము" ఎందు చేతనో కారణాలు ఊహించి చూయండి?

- 1. ఒకపిల్ల రాసిన జవాబు :
- 2. పాడైపోయిన పాలు తాగడమనే భయం లేదు
- 3. పాలబుడ్డి క్రిందపడి పగిలి పోతుండనే కంగారు లేదు.
- 4. పిల్లి తాగయ్యలేదు.

జనక (రాజేవల్లి గూడెం)

#####

కాస్తేపు విశ్వం. "చూడు కివ్ సార్ నువ్వే మోలార్ సైకిల్ కొనుక్కోరాదా? కావాలేకు సర్దాగా వెళ్లి రావచ్చు" అన్నా దాయన

"దానిపై బయలుదేరితే, నేను సీటుపై నిలుస్తానా సార్!" అన్నాడు, ఐదడుగుల విడంగు లా యెత్తు మాటవది బొస్ట బరువూ గల్గిన ప్రసాద్

వగలబడి వచ్చా దాయన. "ఏం కాదులే కొవెయ్య" అన్నాడాయన. "అలాగే సార్" అన్నాడు ప్రసాద్.

ట్రాన్సిస్టరు అందించి, "వివిధ భారతి పెట్టు" అన్నా దాయన

అపని చేస్తూవుండగా, మధ్యలో తెలుగు మాటలు తగిలాయి ఆత్రుతతో అగాడు ప్రసాద్ "ఏ భాష అది?" అన్నా దాఫీసరు

"తెలుగు సార్! తెలుగు" మూడు వెలల తర్వాత తెలుగుమాట విన్నందుకు ఉప్పొంగిపోతూ పగర్వంగా అన్నాడు ప్రసాద్

కాస్తేపు విన్నా నిమోతం తల్లెడతాళింపు నకు అడ చెప్పాడు ప్రసాద్ తో.

"మా భాష ఇటాలియన్ అఫ్ ది యాస్ట్" సార్! అంత సుధురమై న భాష! పూరికే మి అసేంద్ దించవచ్చు సార్" అన్నాడు ప్రసాద్, ఏంటూ తను అసేంద్ మున్నాడు కాబట్టి.

"అలాగా!" నవ్వేసి, ఏదో చెప్పబోతున్న వాడల్లా అగి కారుకు సడన్ బ్రేక్ వేశాడాయన, ఎవరో కారు కడ్డం రావడంతో.

ముందుకు తూలి, అటువైపు చూశాడు ప్రసాద్ మళ్ళి కారు సాగింది "క్యారే.. సారె.. " అనే అసేందర్ తిట్లమధ్య పకవకా నవ్వేశాడు ప్రసాద్ ఆయన కోపాన్ని కోపం మరని శ్రుతి కలిపాడాయన.

ఒంటిగుంట కొడుతుండగా, మరో పూలు చేరారు రెస్ట్ హౌస్ చేరి వైర్ మన్ల విద్దర్నీ భోజనానికి సంపేశాడాయన. ప్రసాద్ కు అత్తా రాము డఫోరిస్తున్నాడు, అతనితో కానీ ఆయన నొక్కడేమీ కూర్చోవెట్టి, తనలా వెళ్ళాడు?

"నే నింటి దగ్గరే భోజేశాను! ఏ పంగతో" అన్నాడాయన

"అన్యాయంగా నన్ను మాట్లేశాడు" అనుకుని, "నేనుకూడా నండి" మొనమాటంకోడ్డి అన్నాడు ప్రసాద్

"కానీ ఏ కళ్ళేమన్నా తిందామా? బాగున్నట్టు వున్నాయ్!" అన్నాడాయన ఎదురుగా ఉన్న వెళ్ళి దుకాణంలోకి తీక్షణంగా చూస్తూ.

"బరికించారు!" అనుకుని, ప్లాప్ వాడిని ఆ పనిమీద పంపాడు ప్రసాద్

"కృష్ణకుమార్! ఇంతకీ ఏ పెళ్ళిపుడు?" వచ్చుతూ అడిగాడాయన

ఉలిక్కిపెట్టాడు ప్రసాద్, "పెళ్లంటే ఈయనకు మహా వరదానే" అనుకుంటూ.

"సెంపు దొరకడు కడండి! తేకపోతే చేసుకునే వాడినే" అన్నాడు ప్రసాద్

"పెళ్లి చేసుకుంటాను, పదిరోజులు సెంపు కావాలి అని నువ్వన్న యి వెయ్యి, గ్రేడ్ పీరియట్ యిరవయే రోజులు కలిపి, మొత్తం సెంరోజుల సెంపు నే నిస్తాను. వెళ్తావా?" అన్నాడాయన.

"అలా నం రోజులు సెంపు యిచ్చేటట్లు యితే యిప్పుడే యివ్వండిసార్! వెళ్లి, పది రోజులతో పెళ్లి చేసుకుంటాను" అన్నాడు ప్రసాద్.

"అహూ, వద్దు! ముందు కాంక్షకు పకో" నవ్వేస్తూ అన్నాడాయన

"అమ్మ! ఇంక పెళ్లి పంగతి యెత్తదాయనో" అనుకున్నాడు ప్రసాద్.

మూడు దాటుతూండగా, వేరవలసిన పూలు చేరారు అక్కడ అంతా సిద్ధంగా ఉన్నది. రెస్ట్ హౌస్ అవరణలో దేవాలయేమీ ఉన్నాయి.

"ఇంకా మాపని మిగిలి ఉంది" అన్నా దాఫీసరు. వెంటనే పని ప్రారంభించారు లాంఛనంగా ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డువాళ్ళ వద్ద పక్కెషన్ తీసుకుని వైరింగ్ ప్రారంభించారు, దేవాలయే

వాడావిడి చేస్తూ, పని పర్యవేక్షిస్తున్నాడు ప్రసాద్

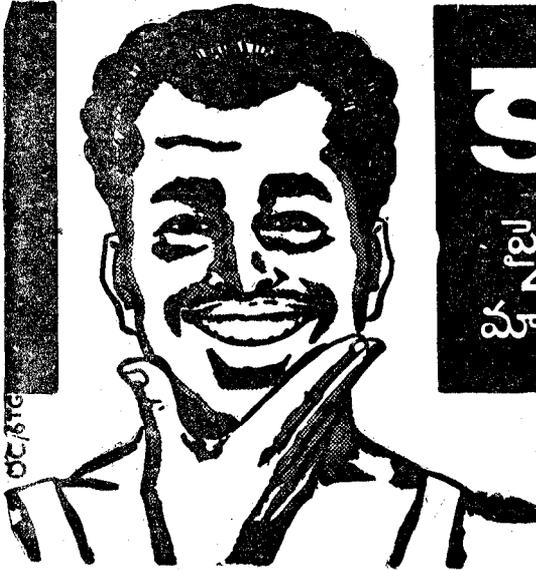
ఇంతలో అసేందర్ వచ్చాడక్కడికి.

"మనం తెచ్చిన సామాను చాలనట్లు ఉండే! మన మనుకున్న వాటికంటే రెండు మూడు డెరా లెక్కువవుతున్నాయి" అన్నాడాయన.
 ఇద్దరూ కలిసి లెక్కపెట్టారు .. చాలదనే తేల్చుకున్నారు.
 "నరే! ఆనంద్ కు సామానూ, మనిషి వంట పెట్టుకు రమ్మని ఫోన్ చేస్తాను" అంటూ ఆనంద్ మీద బయలుదేరాడాయన

ఆఫీసర్ తో కార్వోక్తి

ఎగిరి గంతేశాడు ప్రసాద్. "రావీ, అతని తిక్క కుదురుస్తాను" అనుకున్నాడు, మత్తి వాకడానిని ఖజంపై పెట్టుకుని రంగారావు ఫోజుతో.

మిర్చాది మధ్యవర్ణం కిన్నెంజియింది. ఇంకా కోజనానికి రెండు గంటలన్నా తీసుకుంటుంది. ఆకలి మండిపోతోంది, ప్రసాద్ కు.
 ఇవతల వైరింగ్ జరుగుతున్నది. దానిని వద్య వేక్షించాలి, తప్పనిసరిగా.
 మిగిలే మీద మిగిలే కాలిస్తూ—
 ఆకలితో, కోజనానికి ఇంకా చాలాసేపిగాలనే

కారట్

4 వైస మాత్రం

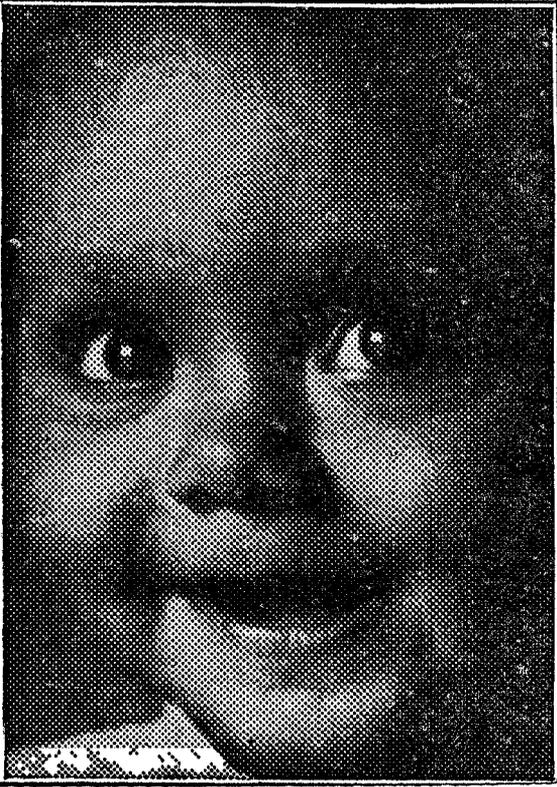
అన్నిచోట్ల దొరకును
 Lakshmi Karatti Srinivas Yandim. S. Srinivas

అమృతాంజన్

లిమిటెడ్ వారి

గ్రేప్ మిక్చర్

కయారీ,
 అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, నువ్రాసు-4

కోవంత్, గంతులేస్తున్నట్టుగా అటూ యిటూ తిరుగుతూ—

తేనెటీగల మాదిరిగా, వంచిన తల ఎత్త కుండా పనిచేస్తున్నా, చిన్నా, పెద్ద వ్యక్తుల మధ్య, దడదడా ఇంక్విజిటోరీయా, ఖాసిచేస్తూ హిందీ లోనూ మాట్లాడుతూ, వీలైనంత కలకలం సృష్టించడానికి శాయశక్తులా కృషిచేస్తున్నాడు ప్రసాద్

అప్పుడే భోంపేసి, పని ఎలా సాగుతోందో కూడాటానికి వచ్చాడా హడావిడికి మూలకారకుడైన వ్యక్తి— శ్రేవోమని తేపుతూ—

కడుపు మండిపోయింది ప్రసాద్ కు. డేరాలోపలకు వచ్చాడాయన సిగరెట్ వెలిగించి, హాగ్గా పాగ వదిలాడు ప్రసాద్

ఆయన తనవైపు చూస్తుండడం గమనించి, కాలుమీద కాలు వేసుకుని, మధ్య మధ్య సిగరెట్ పీలుస్తూ అరవనారంభించాడు ప్రసాద్

“ఆ నైర్ సాడుగెక్కువైంది తగ్గించు” అన్నాడు— “ఆ స్వీట్ అక్కడ బిగించడమేమిటి? తీసేయ్” అన్నాడు— అదన్నాడు, యిదన్నాడు, అఖ రికి, “క్యా బేకర్ కావోకియా తువో!” అన్నాడు వక్కకు చూస్తూ

అర్థం చేసుకున్నాడు కాబోలు, ‘చలా! చలా!’ అంటూ విప్రమింపాడాయన.

ఒంటిగంటయింది— ఆనంద్ వస్తూ కప్పించాడు, పుండరిక్ ను వెంట పిట్టుకుని—

“అహా వచ్చా! రా నాయనా, నీ కోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను” వెలుకారంగా అనుకున్నాడు ప్రసాద్

వచ్చిన దగ్గరనుండి క్షణకాలం వుద్ధా చెయ్య కుండా తిరిగిస్తున్నాడనంద్. ప్రక్కనే ఎవరో పకరుంటున్నారు, ఎల్లవేళలా

“అలా ఉంటే ఎలా అడగడం?!” ఎంతైనా తోటి సూపర్ వైజర్! ఆతని పరువు నలుగురిలో— అందులో తనుకింద పని చేసేవాళ్ల మధ్య— తీసివెయ్యడం— ఏమాత్రం బాగుండదు

ఇతని వరుస చూస్తుంటే, యిలాగే తనవి తప్పించుకు తిరిగేటట్టున్నాడు!

“ఎలా యితని తిక్క కుదర్చడం?” కుడిగా ఆలోచిస్తున్నాడు ప్రసాద్

“క్యూక్యుమార్” అంత దూరాన నుంచుని కేక పెట్టాడు ఆసీనర్

“ఇక్కడో ‘మెర్క్యూరీ లాంప్’ పెట్టించు” అంటూ వెళ్లిపోయాడాయన

“పుండరిక్ ఓ పుండరిక్” అంటూ ఆతన్ని కేకలుపెట్టి, గాభరాగా తన వద్దకు వచ్చిన పుండరిక్ కా పని పురమాయించాడు ప్రసాద్.

ఆపని ప్రారంభించాడు పుండరిక్

“ఇటు చూడు! ఆరోజున కంట్రాక్టర్ డబ్బిందుకివలెటలు?” అన్నాడు ప్రసాద్.

“ఆనంద్ సాబ్ మళ్లీ ఫిన్ చేశాడు సాబ్, యివ్వవద్దని” అన్నాడతను

“హరిసీ! ఎంతవని చేశావ్” అశ్రువనడుతూ అనుకున్నాడు ప్రసాద్.

“బనా యితనికి బుర్ర ఉంది! ఎగ్జిట్టూటానికి వీలుగా అన్ని పనులూ చేసుకుంటున్నాడు” బోలెడు ఆశ్చర్యంతో అనుకున్నాడు ప్రసాద్.

బుర్ర ఉన్నవాడు, మరో బుర్ర ఉన్న వాడిని గుర్తించడంలో స్వీకరణం ఉంది

అలాంటి స్వీకరణాన్నే ప్రసాద్ కనపరిచాడు

“పరే కానీ! నాకామాత్రం బుర్ర లేదనుకున్నాడా లేక అడగటానికి నోరు లేదనుకున్నాడా? ఆమాత్రం ఆతని ‘పని’ చెప్పలేక పోతానా!” కుడిగా పళ్లు కొరుకుతూ అనుకున్నాడు ప్రసాద్

ఆ సాయంత్రానికి పనులన్నీ పూర్తయినాయి తుది మెరుగులు దిద్ది, అన్నీ సరిగా ఉన్నాయో లేదో పరీక్ష చేసి మాళాడు ప్రసాద్ ఏ తోపమూ లేకుండా వెలుగుతున్నాయి

రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు భోంపేసి, తీరిగ్గా కూర్చున్నారు ముగ్గురూ, తమకు కేటాయించ బడిన ఆరూ ‘యంటూ’ ఆరూ అడుగుల డేరాలో చలిగాలి ఉధృతంగా వీస్తున్నది.

టెంపరేచర్ బిలో నార్మల్ కు పడిపోయింది డేరా తలుపులు మూసి, స్వెట్టర్లు తొడిగి, మళ్లర్లు బిగించి, అదీ చాలక రగ్గు ముసుగు పెట్టుకున్నారు ముగ్గురూ

ట్రాన్సిస్టర్ పెట్టి, సిగరెట్లతో మేఫూలు పుష్పిస్తూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు కాలం వాళ్లకు తెనియకుండానే గడచి పోతున్నది

దాదాపు పదిన్నరయింది తెల్లవారుఝామున రావాల్సినవాళ్లు వచ్చేసారు

అకస్మాత్తుగా పోలో మని కేకలు, గండరగోళం ముగురి కర్ణరంధ్రాలు భేదిస్తూ వినించాయి

“ఏమిటేమిటి?” ముగ్గురూ ఒకరి ముఖా లోకరు చూసుకున్నారు

దడదడమని అడుగుల చప్పుడు.

“క్యూక్యుమార్! యిది అడవి ప్రాంతం వుత్తి వచ్చి ఉంటుంది! అందుకే యీ గండరగోళ మంతా” అన్నాడు ఆసీనరు, ప్రసాద్ ను భయం పెట్టటానికి

ఆయన ముఖంలో చిరునవ్వు దాచినా దాక లేదు! స్వల్పంగా తొంగిచూసింది

రగ్గువతల పారేశాడు ప్రసాద్. చొక్కా చేతులు మడిచాడు రొమ్ము చిరుచుకుంటూ లేచి నిలబడ్డాడు

“అయ్! వస్తుందిగా! రానీ తడఖా చూపి స్తాను” అంటూ దడదడా బయటకు నడిచాడు ప్రసాద్

“సాబ్! రెస్ట్ హావుస్ కాంప్ నెట్ బంద్ హోగయా!” అంటూ ఎదురైనా డోకతను

“సారే! ఫులికాడు కానీ, ఫులిలాంటి ఆపడే!” అంటూ లోపలికి పోయాడు ప్రసాద్.

ప్రశ్నార్థకంగా మాళా డాసీనరు. అంతా చెప్పాడు వచ్చినతను

రెస్ట్ హావుస్ లో నీళ్లు కాదారం ఆ పంపింగ్ సెట్టి! అది కాస్తా తలాయించింది, పని చెయ్య కుండా టాంక్ లో నీళ్లు అయిపోవచ్చాయి.

దడదడమని కాళ్లు తొక్కుకుంటూ, వైర్ మన్నని లేచి, అరుగురూ పంప్ హావుస్ కి పడు గెల్తారానీకటితో, చలితో, రెండు ఫర్మాంగుల దూరం.

అక్కడి పరిస్థితినిపట్టి మోటార్ కూ, పంపుకూ మధ్య ఉన్న ఇరవయ్య అడుగుల సైన్ వే మాద్రివేయాలన్నారు, మోటార్ ను బాగుచెయ్యడం కాక

అది, రేపు మధ్యాహ్నం వస్తాండు గంటలలోగా పూరికావడం అసాధ్యం, అసంభవం అని చెప్పారు.

నన్నెప్పడూ ఆలస్యం అంటార్కుదూ? చూడండి అప్పుడే ఎన్ని చీరలు సెలెక్టు చేశానో!

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో వివిధ జరుగబోవునదిన్నీ, మీ నరియ్యే వ చర్యను గురించినన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పొద్దుకార్డుపై వ మీకు భవ్యముగా ఒక పుష్పము పేరున్నట్లు, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నట్లు, మీ నరియ్యే వ చిరునామాయున్నట్లు వెంటనే వ్రాసివంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, వివృతహారములోమీకు జాయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, వరదేశమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారిగా వ్రాసి రు.1.25వ. పై. ఒక మాత్రము పి. పి. గా వంపగలము. (పి. పి. చార్జీలు వ్రాసేకం). దుష్ట గ్రహములేనైనా ఉన్నయెడల కాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై నవంపబడును మేము పంపిన భోగ్యు మీకు తృప్తిగా లేనివిదల పై క్షమ వానను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అక్షయ ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86, JULLUNDUR CITY

ఉచితము

అశ్చర్యకరమైన తక్కువ ధరలకు మిక్కిలి ఆందమైన చేనేత చీరలు. ఒక చీర రు. 8/50 (అనలు ధర రు. 12/-). 2 చీరలు రు 16/- 3 చీరలు రు. 24/- పోస్టేజీ ఉచితం. డిలైవరీ రకం ఒక చీర రు 12/50 2 చీరలు రు. 24/- 3 చీరలు రు. 35/- పోస్టేజీ ఉచితం ఫ్రెషర్ రకం ఒక చీర రు. 16/- 2 చీరలు రు. 30/- 3 చీరలు రు. 42/- పోస్టేజీ ఉచితం. ఏదైనా 3 చీరలు కొనిన యియర్ లాప్స్ ఉచితం ఆందమైన ఎరుగుడ్డ పీసు రు. 7/50. 2 పీసులు రు. 14/- 3 పీసులు రు 20/- పోస్టేజీ ఉచితం. కొద్ది స్టాకు గలదు. ఆర్డరు వెంటనే వంపండి. అక్షయ ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను.

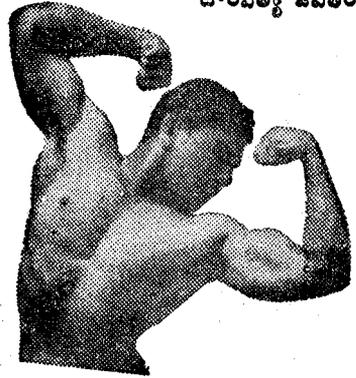

THE ROYAL STORES (APTW),
Post Box No. 1774, Delhi-6.

నిరాక చెందవద్దు

దాంపత్య జీవితంలోని బలహీనత గూర్చి మీరు చింతపడవద్దు

జీవన సైషల్

కుచియైన ఆయుర్వేద లానిక్ ఉత్తమ గుణములు గలది కోల్పోయిన శక్తిని చేకూర్చి మీ దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేస్తుంది స్త్రీలు ప్రసూనంతరం "జీవన సైషల్" సేవించిన, యౌవనులుగా సుండురు ఎక్కువ ఫలితానికీ పాలు వాడటం మంచిది - కాబట్టి నంత దేహ వ్యాయామము చేయవలెను - గ్రుడ్లు వాడరాదు ముఖ్య గమనిక జీవన సైషల్ మీ దేహాన్ని తొం

దరగా పోషించు శక్తి గలది కాబట్టి మూడువారములు సేవించిన తర్వాత ఒక వారం రోజులు మానివేయుట చాలా అవసరం లేనియెడల లాప్స పొందురు. లేక దాంపత్య వాంఛ అధికమగును ఆరోగ్యం, బలంచేకూరిన వెంటనే మానివేయవలెను ఆరోగ్యవంతులు, పెళ్ళికొనివారు "జీవన సైషల్" ఉపయోగించరాదు 450 గ్రాముల ప్యాకింగ్ లో లభించును ధర రు 10/- ప్యాకింగ్ & పోస్టేజీ అడనం ఎగం ధర ముందుగా వంపవలెను మిగత ధరకు పి పి పి ద్వారా వంపబడును విదేశ మరియు మిలిటరీ ఆర్డర్లలో పాలు రు 13/- వంపవలెను ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను

Orders to: **Jeevamritham Oushadha Sala,**
CALICUT 1. (S. India)
Chief Physician Dr. K N RAMDASS Phone. 3607 & 2419

ఆఫీసర్ తో కాంప్లెక్సి

తెల్లమొగం వేసారందరూ. ఇంక చేసేదేమీ లేదు, ఏదో ఒక వాన్ లో నీళ్లు తేవడం మినహా!

బదు నిముషాలలో వాన్ ఒకటి వరుగులు తీసిండా పనిమీద.

అరుగురూ డేరాలన్నెపు బయలుదేరారు ఆఫీసర్ గారు ప్రారంభించారు ఇద్దరు ప్రముఖ వ్యక్తు లొక సభకు వచ్చిన సంగతి, ఆ సభకు కావలసిన ఎలక్ట్రిక్ కట్ సదుపాయాలన్నీ తమ దగ్గరుండి చేయించిన సంగతి, ఇంకో అయిదు నిముషాలలో సభ ప్రారంభం కానున్న దగగా ఎలక్ట్రిసిటీ ఫెయిలయిన సంగతి—చెప్పారు

అప్పుడు తన గుండె యెలా గుణేల్లందో, వీరైనంత తేలిక మూటలలో వర్ణించారు తమ చేసేదేమీ లేక, మోటార్—జనరేటర్ పెట్టును ఎంతసేపట్లో తెచ్చి, సభ త్వరగా ప్రారంభం కావడానికి సహాయపడింది కూడా చెప్పారు

"అలా ఔతుంటా యొక్కొక్కప్పుడు! ఎంత బాగా చేసినా, పని సక్రమంగా పూర్తయ్యే వరకూ, సంక్రమించడంలేదు! తెలుసుకోండి!" అంటూ మునుగు పెట్టుకున్నాడాయన

* * *
భళ్లన తెల్లవారింది 'అబ్బ! ఇంకో వేకువ యిక్కడే చూడాలి కాబోలు' అనుకుంటూ లేచాడు ప్రసాద్ "క్రష్ణమూర్తి! ఇహ శేనా చాయ్ సంగతి చూడు! ఏన్ను మాధ్యేకాన్ నన్ను" అన్నాడు ఆఫీసర్ గారు

"యస్సార్" అంటూ బయలుదేరాడు ప్రసాద్. రోడ్డె, అమ్మెట్లు, చాయ్ పుచ్చుకుని, మధ్య తోనే యిద్దరు వైర్ మెన్లు ఎదురొచ్చారు "వేరీ నైస్" అనుకుంటూ వెనక్కు తిరుగుతూ, మధ్యలో గులాబీపువ్వు కప్పించగా, వెంటనే దాన్ని తీసి, చొక్కా కాలరులో అమర్చాడు ప్రసాద్

"దబ్బీ గుడ్! నువ్వు ఉన్నావ్! ఎందుకూ? వీళ్లు చూడు, అడుక్కుండానే ఎలా తెచ్చి పెట్టారో మొహమోటం ఎందుకూ తీసుకో" అన్నారు ఆఫీసర్ గారు, ఉపక్రమిస్తూ అవి తిని చాయ్ త్రాగిన తర్వాత, ఆఫీసర్ గారికి ఉత్సాహం పొంపెనెలా ఎగజిమ్మింది

"క్రష్ణకుమార్! ఆ గులాబీపువ్వును ఏ ప్రేయసి కిచ్చి! నీకేమాత్రం బాగుండలేదు" అన్నాడాయన సవ్యతూ

ముసిముసినపువ్వు లొకపోసాడు ప్రసాద్. "ఎవరూ లేదే! ఎవ్వరి కిష్టమంటారుసార్?" సిగ్గు పడుతూ అన్నాడు ప్రసాద్

"అయ్! అబద్ధాలు వెళ్లున్నావ్! నిజం చెప్పు! ఉందా లేదా? లేకపోతే నువ్వలా నవ్వవే!" అన్నాడాయన చాలా గొప్ప విషయం కనిపెట్టినట్లు సంబరపడుతూ

లాభంలేదు! ఈయన వదలడు, లేదంటే అనుకుని "ఎక్కడ సార్! ఎక్కడ వెయ్యి మైళ్ల దూరాలన ఉంటే! ఎలా వెళ్లను?" అన్నాడు ప్రసాద్.

44 వ పేజీ చూడండి

ఆఫీసర్ తో కావ్వకి

36వ పేజీ తరువాయి

ఎంతో
దుచిగా ఉంటుంది

లాక్టవిటా

ఆదర్శమైన ఆహార పానీయం

ARUNA

అతి నూనూత్ర రోగులందరికీ ఉచిత సలహా

ముూత్రము ద్వారా చక్కెర వెలువడుట "మెలిటస్" అతిముూత్రవ్యాధి, (Diabetes Mellitus) చక్కెరలేకుండా తరచుగా మూత్ర విసర్జన జరుగుట "ఇన్ సపిడస్" అతి మూత్రవ్యాధి (Diabetes Inapudus) అనబడును. అమిర ఆకలి, దాహము, శరీర ఘంటా పోట్లు, బరువు తగ్గిపోవుట ఈ వ్యాధి యొక్క ముఖ్య చిహ్నములు. ఇవిగాక, కర్మవ్యాధులు, దురద, మూత్రకోశము, కాలేయము బలహీనమగుట మున్నగునవి కూడ పొడసూపవచ్చును వీటికి వేరేవేరే తగువర్ష తీసికొనకున్నచో దృష్టిమాంద్యము నిద్రలేమి, కీళ్ల వాతము, మాసనీక కారీక క్రమలయండు అయిష్టిత మున్నగునాటికి దారి తీయవచ్చును ఇటువంటి లక్షణములతో బాధపడుచున్న రోగులు, ఇన్ సెక్సు, కఠిన పత్యములు, ఉపవాసములు లేకుండా తమ వ్యాధిని నివారణ చేసుకొనుటకు తగిన ఉచిత వైద్యసలహా కొరకు మాకు వ్రాయవచ్చును. మిందిపోతముం దే మాకు వ్రాయండి.

VENUS LABORATORIES (A. M.)
Box No. 587 Calcutta-1.

"రక్కలు కట్టుకో! గరి అలువైపుకే వీళ్లు వుంది! తప్పకుండా చేర్చాక, ఎగురుకుంటూ! ఆ అమ్మాయి జడలో ఆ పువ్వులంకరించి, అప్పుడామె ముఖం చూస్తూ నిన్ను ముప్పే మరిచిపోదువుగాని!.. ఎలాగైనా ప్రేమ చాలా గొప్పదోయ్ కృష్ణకుమార్.... యేమంటావ్" అన్నాడాయన చిదానందంగా.

ఆయన ఇచ్చిన వస్తువును అప్పుడు సద్విచార్యోగం చేసుకున్నాడు ప్రసాద్

"ఎలాగైనా సెల్స్ ఎక్స్పీరియన్స్ సార్" చిన్నగా గోణిగిన్నట్లుగా అన్నాడు ప్రసాద్.

"అబ్బే!... అదేంలేదు. కాదు కాదు" బోలెడు కంగారుపడుతూ అన్నారాఫీసర్ గారు.

వకవక నవ్వేశారు, ప్రసాద్, ఆనంద్.

"యూ సిల్లీ ఫెలో! త్వరగా వెళ్లి ఆ వంపు నంగతి చూడండి! వెళ్లండి!" అంటూ చిరు నవ్వు దాచుకుని, ఇద్దర్నీ తరిమేశాడాయన.

ఎక్కడికి పోతావు చిన్నవాడా!

నా చేతుల్లో చిక్కుకున్న పిల్లవాడా! అని పొడుకుంటూ, లయబద్ధంగా గంతులేస్తూ బయలుదేరాడు ప్రసాద్.

ముందు తల వంచుకుని నడుస్తున్నాడనంద్.

ఆఫీసర్ వద్దనుండి తెక్కపెట్టి పాతిక గజాలు నడచాడు ప్రసాద్

"మిస్టర్ ఆనంద్" షోగ్గ పిలవాడు ప్రసాద్ తెల్లటి ఏమి బుట్టుల్లు చూశాడనంద్

"నువ్వేమనుకోనంటే, ఎక్కమాట అడుగుదా మనుకుంటున్నాను అడగమంటావా?" నెమ్మదిగా ఉవ్విళ్ళూరుతూ ప్రసాద్.

"అడుగు" అన్నాడనంద్.

"నేను యీ ఉద్యోగం చెయ్యడం కోసం, అమ్మా నాన్నల్ని, అన్నదమ్ముళ్లనీ, స్నేహితులనీ, అందర్నీ వదిలేసి, భాషేమాత్రం రాకపోయినా, వెయ్యి మైళ్ల దూరంలో ఉన్న వరాయి రాష్ట్రానికి వచ్చాను అది తప్పనే నీ అభిప్రాయమా?" అతి కష్టంపైనే ఉండేవాని అనుకుంటూ అన్నాడు ప్రసాద్

"అబ్బే! ఎంతమాత్రం కాదు" అన్నాడనంద్, ఎందుకీలా అడుగుతున్నాడో తెలియక

"నావల్ల నీకేమైనా తప్పులుగానీ, అవచారం కానీ జరిగాయో?" అన్నాడు ప్రసాద్

"అబ్బే అలాంటిదే లేదు!" అన్నాడనంద్ తెల్లబోతూ

"చిత్ర నేను చెప్పడాడిననా నీ అభిప్రాయం?" అన్నాడు ప్రసాద్

"కాదు కాదు! యూఆర్ క్వెస్ట్ డెన్ ఆండ్ డేరింగ్! ఐనా ఎందు కీలా అడుగుతున్నావ్?" అన్నాడనంద్, విస్తుపోతూ.

"అహ! ఏమీలేదు!... ఇవేమీ కాదుకదా, మరి నల్లలా మోసం చెయ్యమని, నిన్నే పరిస్థితులు పురికొల్పాయో?" అన్నాడు ప్రసాద్, కోపంతో వణుకుతూ.

ఆఫీసర్ గారిని చూసే చూస్తున్నాడు!

కృష్ణకుమార్! ఎందు కాలస్యం? కానీ, త్వరగా పాడు" అన్నారాఫీసర్ గారు ఆయనకు అలస్యం అవుతున్నట్టే ఉత్సాహం ఎక్కువవుతున్నట్టే

అలా తప్పరిల్లుకుని "మానమేమిటి?" అన్నాడు ఆనంద్.

"మానం కాక మరేమిటి? డబ్బులు తీసుకునే ముందర ఏం చెప్పావ్? ఆఫీసర్ నడిగాననీ, కంట్రాక్టు రిస్కాడనీ, ఎందుకు చెప్పావ్? నన్ను బాధపెట్టినంతమాత్రాన నీ కొచ్చే లాభమేమిటి? నీతో నమానంగా ఉన్నవాడికి, నీ ఏయాలిన్ మర్యాదేనా యిది?" పీఠం వొప్పగించినట్టు దడదడా మాట్లాడాడు ప్రసాద్.

"నువ్వంటున్నదంతా అబద్ధం" గంతు వీరబోతూ ఉండగా అన్నాడనంద్.

"అలాగా? ఐతే మన ఆఫీసర్ గారిక్కడే ఉన్నాడు. బాగా తెలిసినవాడు, పద ఆరున్నే అడుగుదాం ఎవరిది తప్ప ఆయనే తల్లెగండు.

పస్తావా? ఆగి, అన్నాడు ప్రసాద్.

మాట్లాడకుండా పంపు వైపుకు నడిచాడు ఆనంద్

పంప్ పాపుల్స్ దగ్గర పడడం చూసి, "మాట్లాడవేం?" అన్నాడు ప్రసాద్, గద్దె మూ

విజానికి, ఆనంద్ ను నలుగురిలో రభస వేయడం ఇష్టంలేదు ప్రసాద్ కు ఎంతైనా అతను విజం వొప్పకోక పోయేసరికి, తప్పనిసరిగా అలా గద్దించాడు ప్రసాద్

"నీకు డబ్బు కాలంటే నిమిషంలో యిస్తాను" అన్నాడు ఆనంద్, గుర్తు పట్టడానికి వీల్లేని స్వరంతో

"వేరీ గుడ్" తృప్తిగా అని, వంపును నమీ పించాడు ప్రసాద్, "పని బపోయిందా?" అంటూ.

"ఐంది సాట్" అన్నాడనంద్ మన

మిగిలిన కొద్ది పని పూర్తిచేసి, అందరూ డేరాల దారి పట్టారు.

"కృష్ణమూర్తి! పని పూర్తయిందా?" డేరాలో ప్రవేశిస్తుండగానే, ఆఫీసర్ గారు స్పాగత మిచ్చాడా ప్రశ్నతో

"యస్సార్" అన్నాడు ప్రసాద్, చేతులు దులుపుకుంటూ

"ఇంకా చేయవలసిన పనులేమీ లేనట్టేగా! యిప్పుడేం చేద్దాం? రేపొద్దున పరకూ ఏం తోచదే? ఏం చేసేట్లు?" ఆఫీసర్ గారు ఆలోచిస్తూ అన్నారు

"కబుర్లు చెప్పకుండాం సార్" అన్నాడనంద్.

"అదికాక ఇంకా చేసేదేముందిలే!" అన్నాడాఫీసర్.

"పాటలు వివచ్చుసార్" అన్నాడు ప్రసాద్.

"ఎవరు పాడితే? బై ది బై, సార్, కృష్ణకుమార్ చాలా బాగా పాడుతాడు, ఎందామా?" కసిగా అన్నాడు ఆనంద్

"అర! నా కింతవరకూ తెలిదే! ఊ! కృష్ణకుమార్ కానీ" అన్నాడాయన, సంబరపడుతూ.

"పంపాపురా నాయనా!" అనుకుంటూ ఉరిమి చూశాడు, ప్రసాద్

కానీ ఆనంద్ ప్రసాద్ వైపే తల తిప్పి, ఆఫీసర్ గారివే చూస్తున్నాడు!

"కృష్ణకుమార్! ఎందు కాలస్యం? కానీ, త్వరగా పాడు" అన్నారాఫీసర్ గారు ఆయనకు అలస్యం అవుతున్నట్టే ఉత్సాహం ఎక్కువవుతున్నట్టే

"నాకు రావు సార్" అన్నాడు ప్రసాద్.
 "లాభంలేదు ! పాదాలి" గట్టిగా అన్నా
 డాయన.
 "మీ రిక్షరూ పాడితే, నేనూ పాడతాను"
 అన్నాడు ప్రసాద్, తప్పించుకోవడానికి.
 "మేం తర్వాత పాడతాం ! నువ్వు ముందు
 పాడు" అన్నా డాయన, ఆనంద్ వంకకు చూస్తూ.
 తప్పనిసరిగా "చూ" అన్నాడు ఆనంద్
 'తువ్ వో అగర్ ముక్కో నచాపాతా కోయీ
 తాతేనచా
 'తువ్ వో కీ అవుర్కో చాపాగా, తోముషీతో
 పాగా' ప్రక్కనే సోతున్న అమ్మాయిని చూస్తూనే
 పాట ఎత్తుకుని, ఆ రెండు చరణాలు పాడి ఆసే
 తాడు
 "ఇంక నాకు రాదు సార్" అన్నాడాయానం
 తీర్చుకుంటూ.
 "అది నీ ప్రీయురాలివద్ద పాదాలి ! ఇక్కడ
 పాడితే ఎలా" అన్నారాసీనీగారు
 "ప్రీయురాలయిన తర్వాత పాడడ మెండుకు
 సార్" అన్నాడు ప్రసాద్.
 "ఓపా పాయింటు" నవ్వుతూ అటూ
 యిటూ చూసి, "అయ్" అన్నాడాయన,
 కోపంగా సోతున్న పిల్లను గమనించి, మహాశ్రీ
 క్షంగా
 ముసిముసినవ్వు లోలకపోతాడు ప్రసాద్.
 "ఆనంద్, నవ్వుకానీ" అన్నా డాయన.
 "రుక్మిణి ఓ జానేవాలా రుక్మిణి" అంటూ
 యిటు కున్నాడనంద్.
 పాటయిపోయిన తర్వాత "ఇదేం న్యాయం ?
 నువ్వు ఆ పిల్లనంకే ?" తోలే డాక్టర్లం వాంకే
 తోస్తూ అన్నా డాయన
 తెల్లబోయాడనంద్ ! నవ్వాడు ప్రసాద్
 "సార్ ఇక మీవంతు !" అన్నారెద్దరూ, కూడ
 అలుక్కున్నట్టుగా.
 "చేసు బాగా పాడలేనే !" అన్నారాయన
 యిట్టొందిగా ముఖంపెట్టి.
 "ఇక్కడ విద్వాంసు లెవరూ లేరు లెండి"
 అన్నాడు ప్రసాద్.
 "ఫర్వాలేదు ! పాడండి సార్" అన్నాడనంద్
 తప్పనిసరిగా ప్రారంభించా డాయన. "ఓ
 మేనాబూబా . . వో మేఫూబూబా" అంటూ
 "అదేమిటిసార్ ? మీరూ కూడా ఇట్లా
 పాడారు, కుర్రవాళ్లూ" అన్నాడు ప్రసాద్
 "నే నిప్పుడు మీతో సమానమే ! మన ఉడు
 చేరితే కానీ తేదాలు రావు" అన్నారాయన.
 కాస్తేపునిళ్ళిల్లం, హతాత్కంగా ఆయనదో గుర్తు
 తెచ్చుకున్నాడు
 "కుమార్ ! లే, త్వరగా బయలుదేరు . .
 బయల్దేరూ . . ఏమిటలా తెల్లబోతావ్ ?...
 తో" అన్నారాయన తొందరపెడుతూ.

"ఎక్కడకుసార్?" తెల్లబోతూ, ఏమీ
 కాని ప్రసాద్ అడిగాడు.
 "సిప్రేయసి దగ్గరకు తేకపోతే ఏకో విలన్
 తగలగలడు" అన్నారాయన గంభీరంగా.
 "భగవంతుడా నీకు వంద కొబ్బరికాయలు కొడ
 తాను. యాయన్ని, వాపెళ్ళి గురించి, లేని ప్రీయసి
 గురించి ప్రస్తావించకుండా చెయ్యి" అని తోవల్సోపం
 ప్రార్థించాడు ప్రసాద్ పైకిమాత్రం,
 "ఎలాపోను సార్! రైళ్ళేమీలేవు" అన్నాడు
 యిట్టొందిగా ముఖంపెట్టి.
 "యిక్కడనుండి పదిమైళ్ళతో వాగొకటి
 వుంది. ఆ వాగు కృష్ణానదిలో కలుస్తుంది నువ్వు
 వాగు వొడ్డుకెళ్ళి, కళ్ళుమూసుకొని మూడడుగులు
 ముందుకు వెయ్యి అక్కడ మునిగి, బెజవాడ వద్ద
 కృష్ణలో తేల్తావు అక్కడనుండి అడ్డం పడితే
 మీవూరు చాలాదగ్గర" అన్నారాయనగంభీరంగా నవ్వుస్తూ
 ప్రతి కలిపిరిద్దరూ.
 మర్నాడు పొద్దున్నే అతిథులు వెళ్ళిపోయారు
 తరువాత దేరాలకు చేసిన వైరింగ్ను గాడబెరికా
 రందరూ కలిసి తోంజేసి, కారులో అంతాపర్లే
 సరికి దాదాపు రెండయింది
 బయలుదేరేముందు, రెస్ట్ హౌస్ లాలూకు
 తోజనం బిల్లు చచ్చింది. ఒక్క క్షణం తటవటా
 యింది, తనే బిల్లు చెల్లించాడాయన
 "కుమార్ ! నువ్వు వెళ్లి చేసుకోకు ! చేసు
 కుంటే, ఇంకో అమ్మాయి జీవితాన్ని నాశనం
 చేసినాడి వచ్చతావు . . మువ్వ పిసివారివి"
 కరుగ్గా అన్నా డాయన ఇద్దరి వంకా చూస్తూ.
 కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమై, కాళ్ళిడ్చుకుంటూ వెళ్ళి
 బయలుదేరబోతున్న కారులో కూంబడ్డాడు,
 ప్రసాద్.
 "తనా పివాసి ?!"
 'తెచ్చిన డబ్బులన్నీ ఈయన కార్మిన పిగరెట్లకే
 అయిపోయాయే ! తనవద్ద డబ్బుల్లేవని గూడా
 ఆయనకు తెలుసునే !'
 'డబ్బు కోసం బాధపడ్డవద్దని ఆయనేగా
 చెప్పింది ?'
 'ఈ మాట ముందరే చెప్తే, తన ఉంగరం
 అమ్మేసి డబ్బు తెచ్చుకునేవాడే !'
 బాధగా నిట్టూర్చాడు ప్రసాద్. దిగులుగా
 చూశాడు.
 "ఏం ప్రసాద్ ! ఎవరన్నా గుర్తుకొస్తున్నారా ?"
 నవ్వుతూ అడిగారాయన
 జీవంలేని నవ్వు నవ్వాడు ప్రసాద్. జనా
 బిచ్చకుండా తలదించుకున్నాడు.
 'అనలిదంతా ఆనందే చేశాడు !'
 'ఇవ్వాల్లిన డబ్బేదో తన ముఖాన పాడేసి
 నట్లయితే, తన కింత మాట తగలేదా ?'
 కోపంతో, ఉక్రోశంతో ఉడికిపోయాడు
 ప్రసాద్
 వూరు చేరిన తర్వాత, తల తాక్కుపెట్టి

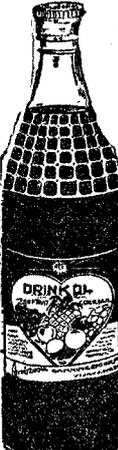
నామ్మి తెలక్
 శ్రీల సౌందర్యమునకల్పచంద్రము.
 చేక్కని 500గులలో దొరికును.
 ఫ్యాషియోనామోషుల వర్తకులందరు
 తిమ్మరురు.

విజయం ?
 వేదవర్ ప్రోడక్టు సిండికేట్,
 మద్రాసు-21

చేసవిలో దాహానికి ఆరోగ్యకరమైన
 చల్లని పానీయం !
AN ACE PRODUCT

డ్రాంకబల్ నే

వాడండి ?
 వలు రకముల
 పళ్ళ రసములతో
 తయారుచేయబడినది

★
 వివిధ రకముల పళ్ళ రసము
 లతో తయారైన
 అన్ని రకముల పానీయములు
 కూడా లభింపను.

తయారుచేయువారు
ఎంబెర్లినీయా
 క్యాలిఫోర్నియా లంబర్ట్ ట్రస్టెస్,
 ఫోస్టోటాక్స్-543-విజయవాడ-3
 సోత డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
A. L. సోత్ ఇండియా
 ప్రెడింగ్ కంపెనీ,
 (జె. బి. మంగారాం అండ్ కంపెనీకి
 డిస్ట్రిబ్యూటర్లు)
 తెలంగాణం ఏర్పి, విజయవాడ-1.

